

СТАНОВИЩЕ
От проф. д-р арх. Константин Николов Бояджиев
Почетен професор на НБУ
за придобиване на научната степен „доктор“
по професионално направление 5.7 Архитектура, строителство и геодезия
с кандидат арх. Петър Параскевов
Петров Тема на труда:
РЕКОНСТРУКЦИЯ И ОБНОВЯВАНЕ НА СГРАДИ И ГРАДСКИ
ПРОСТРАНСТВА

Описание на представените материали. Предложената за становище докторска теза е с обем от 137 страници; 115 фигури – изображения, схеми и архитектурни чертежи. Библиографията съдържаща 107 източника на български и чужди автори на български и английски език.

Авторефератът е с обем от 70 страници и коректно отразява съдържанието на докторския труд.

Представените материали съответстват на изискванията на ЗРАСРБ и Правилника за развитие на академичния състав на НБУ.

Докторантът арх. Петър Параскевов Петров учи строителство на сгради и съоръжения в УАСГ, получава магистърска степен по архитектура в Нов Български университет през 2015 г. През последните 15 години работи на мениджърска позиция и активно участва в устройствени проекти и проекти на сгради – жилищни, публични – център за изкуства, театър, църква, детска градина, разширения на индустриални сгради и производства, както и преустройства на сгради и отделни части на сгради. Инвеститори, за които е работил са общините Монтана, Белене, Брусарци и Столична община, Гьоте институт, Българската православна църква, Министерство на културата, Брамак покривни системи и др.

От учебната 2016-2017 година преподава в НБУ. Има пълна преподавателска натовареност от учебната 2018-2019 г. – есенен семестър – ARCM100 Тренинг: Реконструкция и обновяване на обществени пространства и сгради – 30 часа; ARCM012 Тренинг: Архитектурно студио – Архитектура на града I част – 30 часа; ARCM011 Архитектурно студио – Архитектура на града I част – 30 часа; ARCM059 Тренинг: Специализирани зони – Бизнес парк – 30 часа; ОООК230 Архитектура – 28 часа; пролетен семестър – ARCM212 Тренинг: Архитектурно студио - Архитектура на града II част – 120 часа; ARCM211 Архитектурно студио - Архитектура на града II част – 30 часа.

Автор е на 5 публикации по темата.

Анализ и оценка на дисертационния труд.

Докторантът избира темата поради нейната безспорна актуалност и поради тревожните тенденции през последните години в развитието на българските градове – развитие на няколко големи града в страната, особено столицата, застаряване на населението и обезлюдяване на градовете, деградация на градските центрове и на цели ценни градски структури и архитектура, влошено качество на живот, замърсяване на въздуха, нашествие на автомобилите в централните градски части, зони с потенциал да бъдат

пешеходни, неоптимална комуникация, спорно, пораждащо много дискусии в обществото презастрояване на отделни зони, недобра проученост на основните визуални и пространствени връзки и много други.

В първа глава „Теория на градоустройството за обновяване на градските пространства, последната четвърт на 20 в. – началото на 21 в.“ се представят най-значимите трудове и практика от последната четвърт на 20 в. – началото на 21 в., очертаващи проблемите и бъдещото развитие на градските центрове в България, които са своеобразна отправна точка за анализите и приносите на докторския тезис.

Глава втора „Големите предизвикателства днес пред устройството на централните градски части“ – концентрацията на населението в няколкото големи града и обезлюдяването на цели райони на страната, увеличаването на населението на София с темпове, надхвърлящи двукратно темповете на нарастване на големи градове от същия ранг, дисбалансираното урбанистично развитие на територията, влошаването на качество на средата и качеството на живот, деградацията на градските пространства, загубата на идентичност, загубата на културни ценности, комуникационните затруднения, комерсиализацията на градските пространства, задълбочаването на различията между западните и елитните зони на града, презастрояването на най-привлекателните територии, унищожаването на ценни ландшафти, амортизираната транспортна и техническа инфраструктура, застрашеното екологично равновесие и компрометирането на стандарта на обитаване се разглеждат в светлината на концепциите за развитие на София – вижданията на Ян Геел и книгата му „Градове за хората“ (Gehl, 2016), Визия за София и идеите на модернизма,

Глава трета „Ролята на сградите и градските пространства като фактор за повишаването на качеството на живот в градовете, икономическия растеж и привличането на интерес и инвестиции“ в две подчасти – 3.1. Добри практики на градовете като центрове на знание, иновации, бизнес, управление и култура и 3.2. Тенденции, свързани с разрастването на големите световни градове и развитието на имотните пазари е ключова по отношение на перспективите за развитие на градските пространства. В нея са представени няколко мегапроекти в Европа, Азия и Америка, които са в процес на изграждане в последните години (2017-2019) и бележат съществените тенденции днес. Търсенията в урбанистичното планиране, както и проблемите са глобални, а архитектурните бюра работят с офиси по цял свят. В този смисъл е невъзможно да се определят рамки като „европейски“ или проблеми на градове с определен брой население или профил.

В заключение, докторантът формулира 5 принципа на днешното градско планиране с уговорката, че това носи и голяма доза условност, а именно – 1-ви принцип – отстояване на хуманизма в градската среда, като гаранция, че архитектурата и градското планиране изявяват тяхната щедрост и богатство, а за хората е постигната достойна естетична среда; 2-ри принцип – създаване на ефективна система от пешеходни пространства, обществен транспорт и вело достъпна мрежа; 3-ти принцип – въвеждане на природата в градската среда – създаване на „зелен град“, „зелена архитектура“; 4-ти принцип – съблюдаване на икономическите аспекти на качеството на живот в градовете, в т.ч. опазването и експонирането на културното наследство и историческите слоеве на градовете; и 5-ти принцип – изграждането на уникални обекти и градски пространства със собствена икономика и уникална архитектура.

В заключението е представена една интересна съпоставка в табличен вид за развитието на теориите на най-изявените български автори и екипи в последните няколко десетилетия и авторовите идеи на този фон.

Докторантът арх. Петър Петров е определил приносите на труда по достатъчно ясен начин като съчетаването на такива с приложен и други с теоретичен характер. Докторската теза на арх. Петър Петров доказва уменията на автора да изследва аналитично предмета и да надгражда и синтезира въз основа на анализите.

В заключение предлагам на уважаемото Научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на арх. Петър Параскевов Петров.

Рецензент:

проф. д-р арх. Константин Бояджиев

дата:

10.09.2019г. София